

تعیین گستره افقی باد سیستان با استفاده از تحلیل خوشه‌ای

امیر گندمکار*

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

چکیده

شناخت انرژی باد و ویژگی‌های آن می‌تواند برنامه‌ریزان را در استفاده از این انرژی پاک، تجدید پذیر و رایگان یاری نماید. کشور ایران در منطقه وزش بادهای غربی واقع شده است و جهت عمومی وزش بادها در ایران هم از شمال غربی تا جنوب غربی است. اما در بعضی نواحی ایران به دلیل شرایط خاص منطقه‌ای و همچنین عوامل سینوپتیکی جو، جهت وزش باد متفاوت از جهت عمومی وزش بادهای ایران است و همچنین سرعت وزش باد هم از سرعت متوسط وزش بادهای غربی بیشتر است.

بر اساس آمار مربوط به سرعت و سمت وزش باد در ۱۲۰ ایستگاه سینوپتیک، کشور ایران به ۱۰ پهنه بادی بزرگ تقسیم می‌شود که هر پهنه از نظر سمت و سرعت وزش باد در زمان‌های مختلف سال دارای ویژگی‌های خاص خود است. وسیع‌ترین پهنه بادی ایران پهنه بادی وزش باد سیستان است که محدوده وسیعی از استان‌های سیستان و بلوچستان، کرمان، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، یزد و اصفهان را شامل می‌شود.

واژگان کلیدی: تحلیل چند متغیره، تحلیل خوشه‌ای، رژیم‌های بادی، سمت، سرعت باد.

مقدمه

به منظور بررسی دقیق‌تر و صحیح‌تر هر کدام از عناصر اقلیمی، پهنه‌بندی عناصر یکی از روش‌های مرسوم در مطالعات اقلیم است. با پهنه‌بندی می‌توان نواحی همگن را از نظر آن عنصر اقلیمی مورد بررسی قرار داد و ویژگی‌های آن عنصر اقلیم و تغییرات آن را بهتر و دقیق‌تر شناسایی کرد.

کاوایانی (۱۳۷۴) با بررسی انواع توربین‌های بادی و میزان انرژی باد و سرعت لازم برای تولید برق بادی، با استفاده از آمار ۵ ساله باد (۱۹۸۱ تا ۱۹۸۵) در ایستگاه‌های سینوپتیک کشور، به ارزیابی پتانسیل انرژی باد در ایران پرداخت و نتیجه گرفت که در کل کشور ایستگاه زابل بهترین شرایط را برای احداث مزارع بادی دارد.

حسین‌زاده (۱۳۷۶) با استفاده از نقشه‌های روزانه فشار تراز دریا و تراز ۸۵۰ هکتوپاسکال به نتایج ذیل دست یافت: جهت بادها در سطح ۸۵۰ هکتوپاسکال هیچ ارتباطی با تراز دریا ندارد و بادهای ۱۲۰ روزه سیستان یکی از پدیده‌های سطح زمین هستند و به ندرت به سطوح بالاتر گسترش می‌یابند.

بادهای ۱۲۰ روزه سیستان معروف‌ترین بادهای محلی ایران می‌باشند که از اواسط ماه می (اوایل خردادماه) تا اواسط ماه سپتامبر (اواخر شهریور ماه) با جهت شمال غربی تا شمال شرقی در منطقه وسیعی از استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی و خراسان رضوی می‌وزد (گندمکار و کیارسی، ۱۳۸۵).
 بادهای ۱۲۰ روزه سیستان از نظر پراکندگی زمانی و مکانی و سرعت وزش دارای تنوع زیادی است. ایستگاه زابل دارای سریع‌ترین بادهای است. در زابل وزش بادهای قوی (بالتر از ۸ گره) از ماه فوریه شروع شده و تا ماه نوامبر ادامه می‌یابد (کاویانی، ۱۳۷۴).
 سرعت وزش باد در دو ایستگاه ایران با دیگر ایستگاه‌ها تفاوت فاحشی دارد، این دو ایستگاه منجیل و زابل هستند. در زابل باد در فصل تابستان شدید است و در دیگر فصول از سرعت آن کاسته می‌شود (مسعودیان و کاویانی، ۱۳۸۷).
 در این پژوهش سعی بر آن است تا با استفاده از تحلیل خوشه‌ای، گستره افقی باد سیستان مشخص شود تا بتوان با شناخت ویژگی‌های باد در این منطقه وضعیت آماری و دینامیک آن را بهتر و دقیق‌تر شناسایی کرد.

داده‌ها و روش شناسی

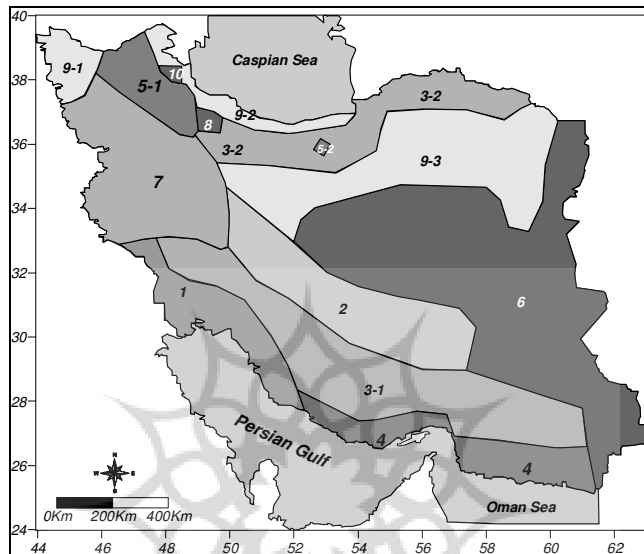
برای شناخت محدوده افقی وزش باد سیستان از آمار ۱۰ ساله سمت و سرعت باد در فاصله زمانی ۳ ساعته (۸ اندازه‌گیری در روز طی ساعت‌های ۰۰، ۰۳، ۰۶، ۰۹، ۱۲، ۱۵، ۱۸ و ۲۱ بر اساس زمان گرینویچ) در ۱۲۰ ایستگاه سینوپتیک کشور که دارای آمار کامل بودند، استفاده شد. این اطلاعات مربوط به سال‌های ۱۹۹۴ تا ۲۰۰۳ میلادی برابر با سال‌های ۱۳۷۲ تا ۱۳۸۲ خورشیدی بوده است.

این داده‌ها در دو ماتریس با ابعاد ۱۲۰×۲۹۲۱۷ تشکیل شد به طوری که بر روی ستون‌ها، ایستگاه‌ها و بر روی سطرها داده‌های سرعت و جهت باد قرار گرفت. سپس یک تجزیه و تحلیل خوشه‌ای سلسله مراتبی با روش پیوند وارد بر روی ماتریس‌ها انجام گرفت و ایستگاه‌های با ویژگی‌های باد همسان در گروه‌های مشترک قرار گرفتند. تعداد خوشه‌ها ابتدا ۱۵ خوشه در نظر گرفته شد که در مرحله بعد و پس از ترسیم درخت خوشه‌ها (دندوگرام) و بررسی خروجی‌های مدل و تغییرات شباهت درون‌گروهی و فاصله بین مشاهدات درون گروه‌ها، تعداد خوشه‌ها به ۱۰ خوشه کاهش یافت (گندمکار، ۱۳۸۵، ۸۳) (شکل ۱).

خوشه‌های ۱، ۲، ۴، ۶، ۷، ۸ و ۱۰ هر کدام فقط یک منطقه از کشور را در بر گرفتند. ۲ خوشه‌های ۳، ۵ و ۹ بیش از یک بخش از کشور را فرا گرفته‌اند.

خوشه ۱ شامل نواحی پست و جلگه‌ای استان خوزستان است. خوشه ۲ شامل دامنه‌های داخلی کوه‌های زاگرس است. خوشه ۳ شامل دو بخش مجزا است، بخش اول بخش‌های جنوبی کوه‌های زاگرس و امتداد آن تا کوه‌های استان کرمان است و بخش دوم بخش‌های شرقی کوه‌های زاگرس است. خوشه ۴ شامل سواحل جنوبی و جنوب شرقی کشور است. خوشه شماره ۵ شامل دو بخش مجزا است، بخش اول شامل نواحی

شمالی استان آذربایجان شرقی و بخش دوم فیروزکوه و اطراف آن است. خوشه ۶ که وسیع ترین پهنه بادی کشور است شامل پهنه بادی سیستانی است. خوشه ۷ شامل نواحی غربی کشور است. خوشه ۸ منطقه منجیل و اطراف آن را شامل می‌شود. خوشه ۹ شامل سه بخش مجزا است، بخش اول قسمت‌های شمال غربی کشور را در بر دارد، بخش دوم شامل سواحل دریای خزر است و بخش سوم هم کوه پایه‌های جنوبی البرز را شامل می‌شود. خوشه ۱۰ هم شامل شهر اردبیل و اطراف آن است.

شکل ۱. پهنه‌بندی کشور ایران بر اساس رژیم‌های باد

برای طبقه‌بندی یک سری داده روش‌های گوناگونی وجود دارد که ساده‌ترین آن استفاده از تحلیل‌های ساده آماری مانند استفاده از میانگین و انحراف معیار است. به طوری که در این روش‌ها نقاط با میانگین مشابه در یک طبقه قرار می‌گیرند و یا نقاط با انحراف معیار مشابه در یک گروه جای داده می‌شوند. اما امروزه برای طبقه‌بندی مشاهدات از روش‌های آماری چند متغیره استفاده می‌شود. یکی از این روش‌ها خوشه‌بندی یا تحلیل خوشه‌ای است.

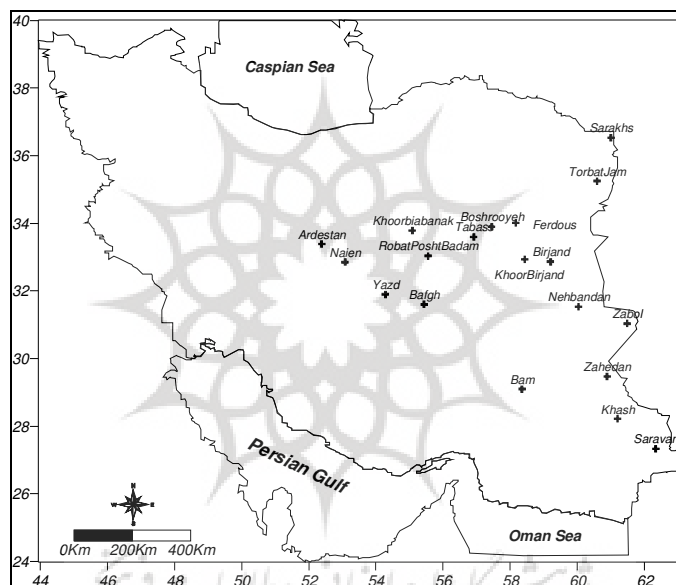
تحلیل خوشه‌ای یک روش آماری چند متغیره است که برای گروه‌بندی مجموعه‌ای از مشاهدات یا متغیرها به کار می‌رود (Johnson and Wichern, 1988, P 185).

گروه‌بندی مشاهدات بر اساس فاصله بین آن‌ها را خوشه‌بندی گویند. هدف اصلی خوشه‌بندی ایجاد گروه‌هایی است که تنوع و تفرق درون‌گروهی آنها کمتر از تفرق و پراکنش بین‌گروهی باشد (کالکستاین به نقل از علیجانی، ۱۳۸۱، ۹۷).

تحلیل خوشه‌ای یک روش آماری برای گروه‌بندی داده‌ها یا مشاهدات با توجه به شباهت یا درجه نزدیکی آن‌ها است. با این روش، داده‌ها یا مشاهدات به دسته‌های همگن و متمایز از هم تقسیم می‌شوند (نوری امامزاده، ۱۳۸۲، ۱۳۴).

بحث

پهنه بادی سیستان وسیع‌ترین و باد خیزترین پهنه بادی در ایران است. این پهنه تمامی نواحی شرقی کشور از جنوب شرق تا شمال شرق و همچنین بیشتر دشت‌های مرکزی از جمله بخش‌هایی از دشت کویر و کویر لوت را در بر گرفته است. مساحت این پهنه حدود ۴۵۵۷۰۰ کیلومتر مربع است و بیش از ۲۷/۶٪ از خاک ایران را به خود اختصاص داده است. ایستگاه‌هایی که در این منطقه قرار دارند عبارتند از ایستگاه‌های سراوان، خاش، زاهدان و زابل در استان سیستان بلوچستان، ایستگاه‌های نهبندان، بیرجند، بشرویه، فردوس و خوربیرجند در استان خراسان جنوبی، ایستگاه‌های تربت جام و سرخس در استان خراسان رضوی، ایستگاه بم در استان کرمان، ایستگاه‌های بافق، یزد، رباط پشت بادام و طبس در استان یزد و ایستگاه‌های نایین، خور و بیابانک و اردستان در استان اصفهان (شکل ۲).

شکل ۲. محدوده پهنه بادی سیستان

باد خیزترین ایستگاه در این منطقه ایستگاه زابل با متوسط سالانه ۱۲ گره است، ایستگاه خور بیرجند با متوسط سالانه ۸/۸۶ گره در رتبه دوم، ایستگاه تربت جام با متوسط سالانه ۷/۵ گره در رتبه سوم و ایستگاه اردستان با متوسط سالانه ۷ گره در رتبه چهارم قرار دارند.

زمان شروع باد خیزی در پهنه بادی سیستان از بهمن ماه است. در این ماه سه ایستگاه زابل، زاهدان و خاش دارای سرعت‌های بالای ۸ گره می‌شوند. جهت وزش باد در این زمان در ایستگاه‌های زابل و خاش شمال غربی و در ایستگاه زاهدان شمال شرقی است.

در ماه خرداد یک تغییر ناگهانی در وضعیت وزش باد در پهنه بادی سیستانی رخ می‌دهد. در این زمان تعداد ایستگاه‌های باد خیز و سرعت وزش باد در تمام ایستگاه‌ها افزایش قابل توجهی را نشان می‌دهند و در

واقع زمان شروع بادهای معروف ۱۲۰ روزه سیستان در همین ماه است. تعداد ایستگاه‌های باد خیز از ۷ ایستگاه در اردیبهشت‌ماه به ۱۱ ایستگاه افزایش می‌یابد. در تیرماه و همزمان با ادامه گرمای هوا در منطقه سرعت باد هم در بیشتر ایستگاه‌ها افزایش می‌یابد و توان باد خیزی منطقه افزایش می‌یابد. در واقع تیرماه نقطه اوج وزش بادهای ۱۲۰ روزه سیستان است و به حداکثر گسترش مکانی خود می‌رسد و از نظر سرعت وزش هم به بالاترین سرعت می‌رسد.

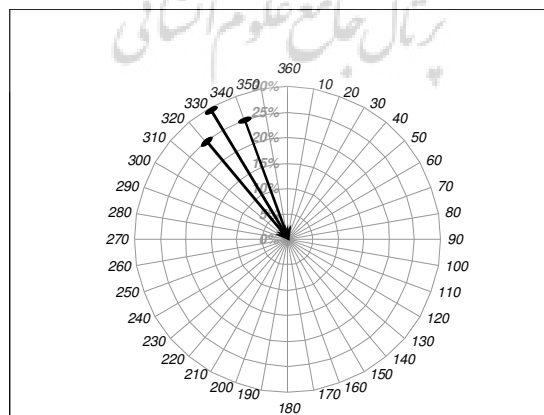
در ماه مرداد هم وضعیت وزش باد در پهنه بادی سیستانی همانند ماه تیر است و ایستگاه‌های این منطقه بالاترین سرعت‌های وزش باد خود را تجربه می‌کنند.

در اوایل ماه شهریور وضعیت وزش باد مشابه ماه‌های تیر و مرداد است اما از اواسط این ماه و با شروع کاهش دمای هوا، سرعت باد در بیشتر ایستگاه‌های منطقه کاهش می‌یابد و تعداد ایستگاه‌های باد خیز هم به طور ناگهانی کاهش می‌یابد و از ۱۰ ایستگاه در ماه قبل به ۴ ایستگاه می‌رسد. در ادامه وضعیت وزش باد در چهار ایستگاه زابل، خوربیرجند، تربت جام و اردستان برای مقایسه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

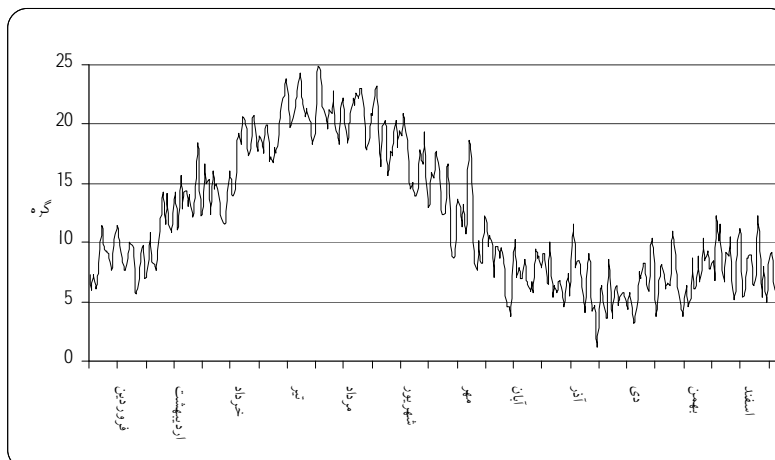
ایستگاه زابل واقع در شرق ایران و شمال شرق استان سیستان و بلوچستان و همچنین در مجاورت کشور افغانستان در ارتفاع ۴۸۹ متری از سطح دریا واقع شده است.

بر اساس میانگین‌های بلند مدت ماهانه سرعت باد در زابل، ماه‌های تیر و مرداد با متوسط سرعت ۱۸/۶ گره دارای بالاترین سرعت هستند. در ماه‌های اردیبهشت، خرداد، شهریور و مهر هم متوسط سرعت باد بالای ۸ گره است و کم‌ترین متوسط سرعت مربوط به آذر ماه با سرعت متوسط ۳/۶ گره است. از نظر جهت وزش باد غالب ماهانه طی ۹ ماه جهت وزش باد غالب ماهانه شمالی است، ولی طی ماه‌های خرداد، تیر و مرداد که باد خیزترین ماه‌های سال هستند، جهت وزش باد غالب شمال غربی است. در بررسی متوسط جهت وزش باد ماهانه مشخص می‌شود که در تمام ماه‌های سال متوسط جهت وزش باد بین ۳۳۰ تا ۳۴۵ درجه است (شکل ۳).

بر اساس بررسی آمار ۳ ساعته باد در ایستگاه زابل، متوسط سالانه سرعت باد در این ایستگاه ۱۲ گره (۶ متر بر ثانیه) است.

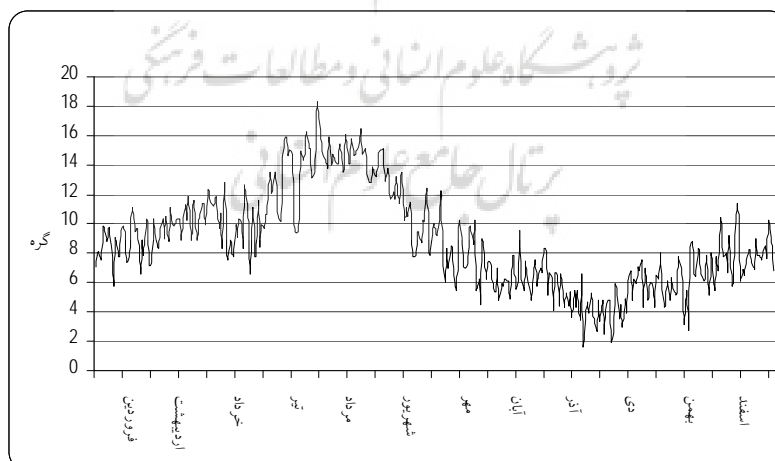

شکل ۳. نمودار جهت‌های اصلی وزش باد در ایستگاه زابل

شکل ۴. میانگین روزانه سرعت وزش باد در ایستگاه زابل (۱۳۷۲-۱۳۸۲ خورشیدی)

میانگین روزانه سرعت وزش باد در ایستگاه زابل بیان می‌کند که از اوایل خردادماه سرعت باد به طور قابل توجهی افزایش می‌یابد و از حدود ۸ گره در اردیبهشت به حدود ۱۵ گره در خردادماه و حدود ۲۰ گره در ماه‌های تیر و مرداد می‌رسد و این سرعت بالا تا اواخر شهریور ماه ادامه دارد (شکل ۴). بررسی سری زمانی وزش باد در زابل هم یک رژیم بسیار قوی سالانه را نشان می‌دهد، به این صورت که سرعت باد در آذر و دی کمترین مقدار خود را دارد و به تدریج افزایش یافته و در اواخر تیرماه به اوج می‌رسد و سپس سیر نزولی طی کرده و تا آذرماه سرعت باد کاهش می‌یابد. ایستگاه خور بیرجند در شرق کشور و در نواحی غربی شهرستان بیرجند در ارتفاع ۱۱۱۷ متری از سطح دریا واقع شده است. این ایستگاه از نظر باد خیزی در بین ایستگاه‌های این منطقه در رتبه دوم قرار دارد.

شکل ۵. میانگین روزانه سرعت وزش باد در ایستگاه خور بیرجند (۱۳۷۲-۱۳۸۲ خورشیدی)

بر اساس میانگین‌های بلند مدت ماهانه سرعت باد در ایستگاه خور بیرجند، ماه‌های تیر و مرداد با متوسط سرعت بالای ۱۵ گره دارای بالاترین سرعت هستند و پس از این دو ماه، ماه‌های بهمن، اسفند، فروردین، اردیبهشت، خرداد و شهریور هم دارای متوسط سرعت بالای ۸ گره قرار هستند. ماه آذر با متوسط سرعت حدود ۴ گره دارای کمترین سرعت باد است. بر این اساس در ایستگاه خور بیرجند همانند زابل تابستان باد خیزترین فصل است و در اواخر پاییز و اوایل زمستان در این ایستگاه پایین‌ترین سرعت‌های باد مشاهده می‌شود (شکل ۵).

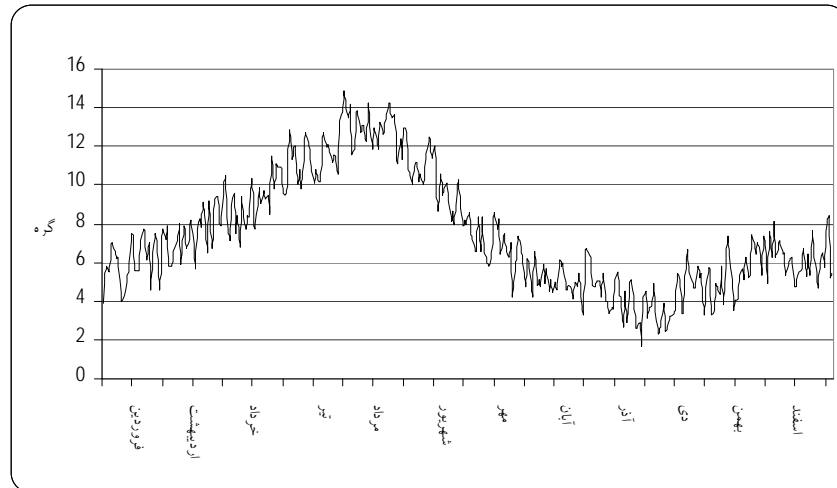
در بررسی جهت وزش باد غالب ماهانه در خور بیرجند مشخص شد که باد غالب در این ایستگاه دارای جهت شمالی و شمال‌شرقی است. همچنین متوسط جهت وزش باد ماهانه هم نشان می‌دهد که در تمام ماه‌های سال متوسط جهت وزش باد بین ۲۷۴ تا ۳۶۰ درجه و ۲۰ تا ۳۷ درجه، یعنی جهت‌های شمال‌غربی، شمالی و شمال‌شرقی است.

بر اساس بررسی آمار ۳ ساعته سرعت وزش باد در ایستگاه خور بیرجند، متوسط سالانه سرعت باد در این ایستگاه ۸/۸۶ گره (۴/۴ متر بر ثانیه) است. رژیم سالانه وزش باد در خور بیرجند نشان می‌دهد که در ماه‌های آذر و دی پایین‌ترین سرعت باد وجود دارد (حدود ۴ گره) و به تدریج سرعت باد افزایش می‌یابد و در مرداد ماه به حداکثر خود می‌رسد (حدود ۱۷ گره) و دوباره سیر نزولی طی می‌کند.

ایستگاه تربت جام در شمال‌شرق کشور و در همسایگی کشور افغانستان در استان خراسان رضوی و در ارتفاع ۹۵۰ متری از سطح دریا واقع شده است. بر اساس میانگین‌های بلند مدت ماهانه سرعت باد در تربت جام، ماه‌های تیر و مرداد با متوسط سرعت بالاتر از ۱۳ گره دارای بالاترین سرعت و پس از آن ماه‌های اردیبهشت، خرداد و شهریور با متوسط سرعت بالای ۸ گره در رده بعدی قرار دارند. کمترین متوسط سرعت ماهانه هم مربوط به آذرماه با متوسط سرعت حدود ۳ گره است. بر این اساس در تربت جام اواخر بهار و تابستان باد خیزترین مواقع هستند و پاییز و زمستان در این ایستگاه پایین‌ترین سرعت‌های باد را دارند (شکل ۶).

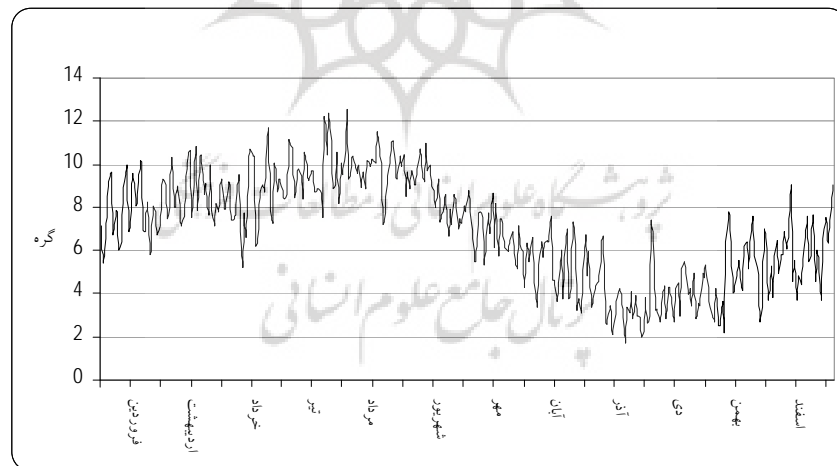
بررسی وزش باد غالب ماهانه در تربت جام نشان داد که جهت باد غالب شمال‌غربی و شمالی است. متوسط جهت وزش باد ماهانه هم نشان می‌دهد که در تمام ماه‌های سال متوسط جهت وزش باد بین ۲۷۰ تا ۳۶۰ درجه است که باز هم جهت شمالی و شمال‌غربی است.

بر اساس بررسی آمار ۳ ساعته باد در ایستگاه تربت جام، متوسط سالانه سرعت باد در این ایستگاه ۷/۵ گره (حدود ۳/۷ متر بر ثانیه) است. رژیم سالانه وزش باد در تربت جام به این ترتیب است که در ماه‌های تیر و مرداد بالاترین متوسط سرعت باد (بین ۱۲ تا ۱۴ گره) وجود دارد و پس از آن سرعت باد سیر نزولی طی می‌کند و در آذرماه به پایین‌ترین حد خود (حدود ۳ گره) می‌رسد و پس از آن سیر صعودی را طی می‌کند.

شکل ۶. میانگین روزانه سرعت وزش باد ایستگاه تربت جام (۱۳۷۲-۱۳۸۲ خورشیدی)

ایستگاه اردستان واقع در مرکز ایران و شمال استان اصفهان در ارتفاع ۱۲۵۲ متری واقع شده است. بر اساس میانگین‌های بلند مدت ماهانه سرعت باد ماه‌های فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر و مرداد با سرعت متوسط بالای ۸ گره دارای بالاترین سرعت هستند که در این میان ماه‌های تیر و مرداد با متوسط سرعت ۱۰ گره بالاترین سرعت را دارد. ماه آذر با متوسط سرعت ۳ گره پایین‌ترین سرعت را دارد. به طور کلی فصل‌های بهار و تابستان باد خیزترین زمان‌ها در اردستان هستند (شکل ۷).

شکل ۷. میانگین روزانه سرعت باد در ایستگاه اردستان (۱۳۷۲-۱۳۸۲ خورشیدی)

از نظر جهت وزش باد غالب ماهانه طی شش ماه (مهرماه تا اسفندماه) جهت وزش باد غالب ماهانه جنوبی است، ولی در ماه‌های دیگر سال که باد خیزترین ماه‌های سال هستند، جهت وزش باد غالب ماهانه، شمال شرقی است. متوسط جهت وزش باد ماهانه هم طی ماه‌های مهر تا اسفند بین ۱۸۸ درجه تا ۲۵۹ درجه

(جنوب تا جنوب غربی) است و در ماه‌های دیگر سال بین ۳۵۴ درجه تا ۶۳ درجه (شمال تا شمال شرق) است. بر اساس بررسی آمار ۳ ساعته باد در ایستگاه اردستان، متوسط سالانه سرعت باد در این ایستگاه ۷ گره (۳/۵ متر بر ثانیه) است. رژیم سالانه وزش باد در اردستان به این ترتیب است که در ماه‌های آذر و دی باد کمترین سرعت خود را دارد (حدود ۳ گره) و پس از آن سرعت باد شروع به افزایش می‌کند و در ماه‌های تیر و مرداد به حداکثر خود می‌رسد (حدود ۱۰ گره) و پس از آن دوباره رژیم نزولی طی می‌کند.

نتیجه گیری

بر اساس انجام تحلیل خوشه ای بر روی سرعت و جهت روزانه وزش باد در ۱۲۰ ایستگاه سینوپتیک طی سال‌های ۱۳۷۲ تا ۱۳۸۲ کشور ایران به ۱۰ پهنه بادی مجزا تقسیم شد.

پهنه بادی سیستان وسیع‌ترین و باد خیزترین پهنه بادی در ایران است. این پهنه تمامی نواحی شرقی کشور از جنوب شرق تا شمال شرق و همچنین بیشتر دشت‌های مرکزی کشور از جمله بخش‌هایی از دشت کویر و کویر لوت را در بر گرفته است. مساحت این پهنه حدود ۴۵۵۷۰۰ کیلومتر مربع است و بیش از ۲۷/۶٪ از خاک ایران را به خود اختصاص داده است.

بررسی وضعیت رژیم وزش باد در ایستگاه‌های این منطقه نشان می‌دهد که شباهت بسیار زیادی بین وضعیت وزش باد در ایستگاه‌های مختلف این منطقه وجود دارد، به طوری که سرعت وزش باد در ماه‌های آذر و دی کمترین حد خود را دارد و به تدریج رو به افزایش می‌گذارد و در ماه‌های تیر و مرداد دارای بالاترین سرعت‌ها می‌شود. در اوایل ماه خرداد یک افزایش ناگهانی در سرعت وزش باد در تمام ایستگاه‌های این منطقه رخ می‌دهد و در شهریور ماه هم یک کاهش ناگهانی در سرعت وزش باد مشاهده می‌شود که این زمان برابر با زمان وزش بادهای ۱۲۰ روزه سیستان است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

منابع

- ۱- باتاچاریا، گوری ک و جانسون، ریچارد ا. (۱۳۷۸): مفاهیم و روش‌های آماری، جلد دوم، ترجمه مرتضی ابن شهر آشوب و فتاح میکائیلی، مرکز نشر دانشگاهی، تهران.
- ۲- حسنی پاک، علی اصغر (۱۳۷۷): زمین آمار (ژئواستاتیسک)، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۳- حسین‌زاده، سید رضا (۱۳۷۶): بادهای ۱۲۰ روزه سیستان، فصل‌نامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۴۶.
- ۴- حیدری، حسن و علیجانی، بهلول (۱۳۷۸): طبقه‌بندی اقلیمی ایران با استفاده از تکنیک‌های آماری چند متغیره، فصل‌نامه پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۳۷، صص ۷۴-۵۷.

- ۵- عطائی، هوشمند (۱۳۸۳): پهنه‌بندی آماری نواحی بارشی ایران، پایان‌نامه دکتری اقلیم‌شناسی دانشگاه اصفهان.
- ۶- علیجانی، بهلول (۱۳۸۱): اقلیم‌شناسی سینوپتیک، انتشارات سمت، تهران.
- ۷- کاویانی، محمدرضا (۱۳۷۴): توربین‌های بادی و ارزیابی پتانسیل انرژی باد در ایران، فصل‌نامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۳۶.
- ۸- گندمکار، امیر و کیارسی، فرینوش (۱۳۸۵): تولید برق بادی و پمپاژ آب کشاورزی با استفاده از انرژی باد در نواحی باد خیز استان اصفهان، کنفرانس جغرافیا و قرن ۲۱، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد.
- ۹- گندمکار، امیر (۱۳۸۵): بررسی سینوپتیک انرژی باد در منطقه سیستان، پایان‌نامه دکتری رشته اقلیم‌شناسی دانشگاه اصفهان.
- ۱۰- گندمکار امیر و کیارسی، فرینوش (۱۳۸۵): ارزیابی پتانسیل باد در کشور ایران، بیست و یکمین کنفرانس بین‌المللی انرژی برق، پژوهشگاه نیرو، تهران، آبان‌ماه ۱۳۸۵.
- ۱۱- مانلی، بی اف جی (۱۳۷۳): آشنائی با روش‌های آماری چند متغیره، ترجمه، محمد مقدم و سید ابوالقاسم محمدی شوطی و مصطفی آقائی، انتشارات پیشتاز علم.
- ۱۲- مسعودیان، سید ابوالفضل (۱۳۸۲): نواحی اقلیمی ایران، مجله جغرافیا و توسعه، سال اول، شماره ۲.
- ۱۳- مسعودیان، سید ابوالفضل و کاویانی، محمدرضا (۱۳۸۷): اقلیم‌شناسی ایران، انتشارات دانشگاه اصفهان.
- ۱۴- منتظری، مجید (۱۳۸۴): تحلیل زمانی - مکانی دمای ایران در نیم سده گذشته، پایان‌نامه دکتری اقلیم‌شناسی دانشگاه اصفهان.

- 15- Anderson (1984): An Introduction to Multivariate Statistical Analysis, Second Edition, John Wiley & Sons.
- 16- Burton, S. J & Bossanyi. (2001): Wind Energy Handbook. UK, London: British Library Cataloguing in Publication Data.
- 17- Dillon and M. Goldstein (1984): Multivariate Analysis, Methods and Applications, John Wiley & Sons.
- 18- Johnson and D. Wichern (1988): Applied Multivariate Statistical Methods, Second Edition, Prentice Hall.
- 19- Lance and W. T. Williams (1967): A General Theory of Classificatory Sorting Strategies, I. Hierarchical Systems, Computer Journal, 9, 373380.
- 20- Morrison (1976): Multivariate Statistical Methods, McGraw-Hill.
- 21- Rehmert, F and Gsanger, S and Hossain, J (2006): Wind Energy International 2005/2006, Indian Wind Energy Association, New Delhi, India
- 22- Yarnal, B. (1993): Synoptic Climatology in Environmental Analysis: a Primer. UK, London: Belhaven.